

A Győri Ítéltábla dr.Nemes Nagy Boldizsár ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. felpereseknek dr.Németh Imre ügyvéd által képviselt I.r., II.r., és a dr.Horváth Antal ügyvéd által képviselt III.r. alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Győrött, 2011.évi május hó 16.napján 31.P.20.425/2010/27.szám alatt hozott rész- és közbenső ítélet ellen a felperesek részéről 28.sorszám, az I-II.r.alperes részéről 29.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

rész- és közbenső ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság rész- és közbenső ítéletét helybenhagyja.

Kötelesek a felperesek egyetemlegesen megfizetni az I. és III.r. alpereseknek alperesenként 25.000 - 25.000 forint másodfokú perköltséget.

A rész- és közbenső ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság rész- és közbenső ítéletében megállapította, hogy a II.r. alperest teljes kártérítési felelősség terheli aztípusú ... lajstromjelű légi jármű 2008.július 12.napján bekövetkezett balesete kapcsán az I-II.r. felperest ért hátrányokért. Ezt meghaladóan - az I és III.r. alperes tekintetében - a bíróság a felperesek keresetét elutasította. Kötelezte az I.r. felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek 40.000 forint, a III.r. alperesnek 750 forint perköltséget. Kötelezte a II.r. felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek 120.000 forint, a III.r. alperesnek 2.250 forint perköltséget.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a III.r. alperes szervezésében 2008. július 12.napján megrendezésre került ... falunap során a felperesek az I.r. alperes által vezetett az ... lajstromjelűtípusú helikopter utasaiként balesetet szenvedtek. Rögzítette, hogy a balesetben részes légi járművet a baleset idején a II.r. alperes üzemeltette, és azt a vele 1996.január 1.napjától munkaviszonyban álló I.r. alperes vezette.

Rögzítette, hogy a perbeli helikopter tulajdonosa és üzemben tartója a ... Polgári Repülésügyi Hatóság szerint kiadott azonosító igazolvány szerint 2006. december 28. és 2007.december 27.napja között az ... gazdasági társaság volt. A II.r. alperes a baleset időpontjában nem rendelkezett a légi jármű üzemben tartására vonatkozó, valamint a ...országi légtérben történő repüléshez szükséges engedéllyel. A ... Polgári Repülésügyi Hatóság által kiadott 2008.május 26.napjától november 25.napjáig érvényes repülési engedély (...) a légi járművel a közlekedést a látva repülési körülmények között végrehajtható repülésekre korlátozta azzal, hogy a helikopter fedélzetén csak olyan személyek lehetnek jelen, akik repülés céljához nélkülözhetetlenek.

A megyei bíróság megállapította, hogy a helikopter ... típusalkalmassági bizonyítvánnyal nem rendelkezett, míg a ... Polgári Repülésügyi Hatóság által kiadott típusalkalmasság

szerint az kísérleti példánynak minősült. A II.r. alperesnek a légi jármű üzemben tartására vonatkozó engedélye 2008.június 30.napján lejárt és annak megújítására csak 2008.július 28-án került sor, abban azonban külföldi lajstromjelű légi jármű nem szerepelt.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a baleset napján a III.r. alperes önkormányzat, mint a terület tulajdonosa, valamint a III.r. alperes jegyzője, mint elsőfokú környezetvédelmi hatóság járult hozzá a II.r. alperes által a ... Nemzeti Közlekedési Hatóság Légiközlekedési Igazgatóságához benyújtott nem nyilvános fel- és leszállóhely üzemeltetési engedély kiadásához.

Az I.r. alperes ellen a Győri Városi Bíróságon B.1079/2009.számon indult büntető eljárásban beszerzett igazságügyi szakértői vélemény, valamint ezt megelőzően a nyomozati szakban beszerzett igazságügyi szakértői vélemény alapján a baleset bekövetkezteként legvalószínűbb mechanizmusaként megállapította, hogy a víz felett repülő helikopter vezetője - az I.r. alperes - a folyót keresztező távvezeték nyiladékat későn észlelte, menekülő kormánymozdulatot tett, amely a légi jármű többrétű túlterhelését eredményezte, melynek következtében a farokmű leszakadt, és így a helikopter irányíthatatlanná vált.

Rámutatott, hogy az I.r. alperes szakszolgálati engedély hiányában jogosulatlanul vezette a helikoptert, amelyen utas szállítására nem volt jogszerű lehetőség és annak ...ián kívül történő más országban való üzemeltetéséhez az adott ország légiközlekedési hatóságának írásbeli engedélye lett volna szükséges. Rögzítette, hogy az I.r. alperest a Nemzeti Közlekedési Hatóság Légiközlekedési Igazgatósága határozatában 1.000.000 forint légiközlekedési bírság megfizetésére kötelezte.

A felpereseknek az I.r. alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelmét a az I.r. alperes passzív perbeli legitimációjának hiányára figyelemmel utasította el. Rögzítette, hogy a perbeli balesethez vezető szituáció és az I.r. alperes munkaviszonya között okozati összefüggés áll fenn. Így a munkavállalót saját személyében nem terheli polgárjogi felelősség a baleset következményeiért. Rámutatott, hogy a 14/2000/XI.14./KöViM rendelet 1.3.pontja nem a kártérítési felelősséget szabályozza, az csak az 1944.december 7.napján aláírt chicagói egyezmény függelékének kihirdetéséről szóló 20/1997/X.21./KHVM rendelet mellékletét képező, a repülési szabályokról szóló 2.számú függelék végrehajtását szolgálja.

A III.r. alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelmet a megyei bíróság azért nem találta alaposnak, mert álláspontja szerint a falunap és az ott meghirdetett helikopteres sétarepülés az 1995.évi XCVII.tv.33.§./1/ bekezdése szerint nem minősült nyilvános repülőrendezvénynek, így azzal kapcsolatban a III.r. alperest előzetes bejelentési vagy engedélykérési kötelezettség nem terhelte. Rámutatott, hogy az önkormányzat a falunap szervezőjeként nem vált a helikopter üzemben tartójává, a légi jármű műszaki alkalmasságával, az engedélyek meglétével kapcsolatban pedig nem állt fenn ellenőrzési kötelezettsége.

A II.r. alperes kapcsán rögzítette, hogy a légi jármű működtetése a BH.1987.437. számú eseti döntésekre is figyelemmel veszélyes üzemnek minősül. Hangsúlyozta, hogy a II.r. alperes, valamint a nyilvántartásban tulajdonosként szereplő **ország**-i cég között létrejött megbízási szerződés alapján a II.r. alperes a helikopter üzembentartójának tekinthető,

figyelemmel arra is, hogy a II.r. alperes munkavállalója és tagja, az I.r. alperes nyilatkozata, valamint "A" és "B" tanúvallomásai alapján a helikopter üzemeltetésére ...országban kizárólag az I.r. alperes felügyelete alatt került sor. Kifejtette, hogy annak nincs ügydöntő jelentősége, hogy a hivatkozott megbízási szerződésben az üzemeltetés szó nem került aláhúzásra, hogy a veszélyes üzem kinek az érdekében működött. Mint ahogy annak sem, hogy a lajstrom adatok kit tüntetnek fel tulajdonosként, illetőleg üzembentartóként.

Rögzítette, hogy a perbeli baleset során több szakmai szabály és jogszabályi előírás is megsértésre került. A helikopter nem rendelkezett a ... légtér igénybeviteléhez szükséges engedéllyel, utasok szállítására az 1995.évi XCVII.tv.52.§./2/ bekezdése, valamint a repülési engedély (...) alapján nem kerülhetett volna sor, valamint az I.r. alperes megsértette az engedélyezett repülési magasságra vonatkozó, a 14/2000/XI.14./KöViM rendelet 2.1.2.pontja, 3.4.1.pontja, és 4.1.2.pontja szerinti előírásokat. Az I.r. alperes a légi jármű légiüzemeltetési utasításában foglaltakat sem tartotta be, mert az kifejezetten tiltotta a vízfelszín feletti repülést, valamint nem volt figyelemmel a 122/2004/X.15./GKM rendelet 7.§-a által szabályozott biztonsági övezeti védőtávolság betartására sem. Hangsúlyozta, hogy a légi jármű műszaki hibája, annak túlterhelése a repülésre irányadó szabályok megsértése, az előre számítható meteorológiai viszonyok és a vezetéstechnikai hiba a veszélyes üzem működési körébe eső körülménynek minősülnek, így a balesetért a Ptk.345.§./1/ bekezdése alapján a II.r. alperes felel. Ezt meghaladóan kifejtette, hogy a II.r. alperes kárfelelőssége a Ptk.339.§./1/ bekezdése alapján is megállapítható, tekintettel arra, hogy a helikopter fedélzetén utasokat szállított, a repülés helyszínét és annak magasságát hibásan határozta meg és az ő terhére lenne róható az I.r. alperes által elkövetett vezetéstechnikai hiba is.

Az elsőfokú bíróság az üzembentartói minőséggel kapcsolatos további tanúbizonyítás lefolytatását szükségtelennek tartotta és nem látta indokoltnak a ... Légügyi Hatóság megkeresését sem a balesetkor lajstrom adatok tekintetében.

Az I-II.r. alperesek által "C" tanúkenti meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványt a közbenső ítélet meghozatala előtt azért nem tartotta szükségesnek, mert álláspontja szerint a II.r. alperessel szemben a közbenső ítélet meghozatalához elegendő volt annak bizonyítása, hogy a II.r. felperest a balesetből eredően kár érte. Annak vizsgálata, hogy a II.r. felperes jelen állapota mennyiben vezethető vissza kizárólag a balesetre, illetőleg azzal mennyiben áll okozati összefüggésben az I-II.r. alperesek által hivatkozott esetleges orvosi mulasztás, a kár mértékének meghatározása szempontjából releváns csak. Hangsúlyozta, hogy önmagában a biztosan baleseti eredetű hátrány bekövetkezése alapot ad - maradandó károsodás hiányában is - a nem vagyoni kárpótlás megállapítására.

A perköltségről az I. és III.r. alperesek vonatkozásában a Pp.78.§./1/ bekezdés, valamint a 32/2003/VIII.22./IM. rendelet 3.§./2/ bekezdés a/pontja, 4/A.§-a és 3.§./6/ bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú rész- és közbenső ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását kérték akként, hogy az ítéletábra állapítsa meg, hogy az I. és II.r. felpereseket a balesettel összefüggésben ért hátrányokért a II.r. alperessel egyetemlegesen az I. és III.r. alpereseket is kártérítési felelősség terheli.

Álláspontjuk szerint az I.r. alperes nem igazolta, hogy a II.r. alperesnél munkaviszonya állt volna fenn. Az I.r. alperes azt sem igazolta, hogy a baleset időpontjában - szombati napon - őt a II.r. alperes munkavégzésre kötelezte volna, vagy az általa végzett munkáért a munkáltatótól bármilyen ellentételezést kapott volna. Hangsúlyozták, hogy az utasok szállítására az I.r. alperesnek még munkaviszonya révén sem volt törvényes lehetősége. Kifejtették, hogy a Ptk.348.§-a nem szolgálhat a tényleges károkozó mentesítésére, hanem az inkább egy kockázat elosztást tesz lehetővé a munkáltató és a munkavállaló között. Rámutattak, hogy a perbeli esetben a munkavállaló és a munkáltatói jogokat gyakorló személy azonos, az I.r. alperes elhatározása alapján a II.r. alperes bármikor megszüntethető, ez pedig azt eredményezi, hogy a felperesek kártérítési követelése fedezet nélkül marad. Kifejtették, hogy a BH.2004.11. és 1996.89.számú eseti döntések alapján sem állapítható meg a baleset kapcsán a II.r. alperes munkáltatói felelőssége. Ezt meghaladóan utaltak arra, hogy - tekintettel arra a baleset következtében egészségük károsodott - a vagyoni és nem vagyoni kártérítésre irányuló kereseti kérelmük alapját az irányukba megvalósult személyiségi jogsértés is megalapozza, amelyért a BDT.2008.1738 és a BDT.2001.358.számú döntések alapján az I.r. alperest önálló felelősség terheli.

A III.r. alperessel szemben változatlanul fenntartották azt az elsőfokú eljárás során is már ismertetett álláspontjukat, mely szerint az önkormányzat a rendezvény szervezőjeként köteles lett volna a vele kapcsolatba lépő személytől a személy- és vagyonbiztonság megőrzéséhez szükséges adatokat, így a repüléshez szükséges engedélyeket, további iratokat megkérni és leellenőrizni. A III.r. alperes ezzel kapcsolatban mulasztása megalapozza a vele szemben előterjesztett kereseti kérelmet. Ezt meghaladóan hivatkoztak arra, hogy az egyesülési törvény 13.§-a alapján a rendezvény szervezőjeként az önkormányzat felel a rendezvény résztvevője által okozott károkért.

Az elsőfokú ítélet ellen a II.r. alperes is fellebbezést nyújtott be, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, másodlagosan megváltoztatását, a felperesek keresetének teljes körű elutasítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a megyei bíróság ítélete részben megalapozatlan, részben pedig jogszabálysértő. Álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban beszerzett iratok alapján egyértelműen az lett volna megállapítható, hogy a perbeli légi járműnek nem a II.r. alperes volt a baleset időpontjában az üzemben tartója. Hangsúlyozta, hogy az ... és a II.r. alperes között létrejött megbízási szerződés kifejezetten csak karbantartásra és eseti repülésre vonatkozott. Előadta, hogy a nyilvántartásokban tulajdonosként szereplő **ország-i** illetőségű gazdasági társaság egyedüli tulajdonosa **"D"** - tanúként ugyan - azonos időtartamban vezette ...ország területén a légi járművet, mint a II.r. alperesi alkalmazott. Sérelmezte, hogy ezzel kapcsolatban nem került sor **"D"** tanúkénti meghallgatására. Álláspontja szerint a BH.1988.273., a BH.1992. 242.számú eseti döntések, valamint a Pk.40.számú állásfoglalás alapján sem állapítható meg a II.r. alperes üzembentartói minősége.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt az alperesi védekezést, mely szerint az I.r. - helyesen II.r. - felperes vonatkozásában a műtéti beavatkozás nem megfelelően történt, így a II.r. felperes jelenlegi állapotáért nem kizárólag a II.r. alperes tehető felelőssé. Változatlanul fenntartotta ezzel kapcsolatban a **"C"** tanúkénti meghallgatására irányuló bizonyítási indítványát. E körben hivatkozott a Ptk.340.§./1/ bekezdésében, valamint a Pk.36-os állásfoglalásban írtakra.

Az I.r. alperes fellebbezési ellenkérelmében a vele szemben előterjesztett kereseti kérelmet elutasító részítéleti rendelkezés helybenhagyását kérte.

A III.r. alperes fellebbezési ellenkérelmében a rész- és közbenső ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy a sétarepülésre igénybe vett helikopter alkalmasságával, az engedélyek meglétével kapcsolatban engedélyezési kötelezettség nem terhelte, a légi jármű útvonalával kapcsolatban engedélyezési, bejelentési kötelezettsége nem volt, a baleset nem a III.r. alperes illetékességi területén következett be.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti azzal, hogy a Győri Városi Bíróság B.1079/2009/42.számú 2012.február 16.napján kelt és 2012. február 20.napján jogerőre emelkedett ítéletében megállapította az I.r. alperes bűnösségét légiközlekedés maradandó fogyatékoságot és súlyos egészségromlást okozó gondatlan veszélyeztetésének vétségében.

Az így kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság rész- és közbenső ítélete az érdemi felülbírálatra alkalmas.

A fellebbezések az alábbiak szerint nem alaposak:

Az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta - a tényállás kiegészítésére a felpereseknek és az I.r. alperesnek a másodfokú eljárás során tett nyilatkozatai, valamint a felperes által csatolt, az elsőfokú rész- és közbenső ítélet meghozatala után született, a büntető eljárásban hozott határozatra figyelemmel került sor - és a bizonyítékokat egyenként és összességükben helyesen, okszerűen a Pp.206.§./1/ bekezdésében írtaknak megfelelően mérlegelve helyes tényállást állapított meg, és abból helyes jogi következtetésre jutott.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az I.r. alperes az általa csatolt kereseti igazolással, munkaszerződéssel és annak módosításával, valamint a ... Regionális Egészségbiztosítási Pénztár igazolásával munkaviszonyának fennálltát igazolta, ebből következően a Ptk.348.§-ában írtakra figyelemmel a balesettel összefüggésben ért kártérítési felelősség nem terheli.

A felperesek által hivatkozott jogesetektől eltérően helytállóan jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy a baleset az I.r. alperes munkaviszonyával állt összefüggésben. A munkáltatónak az alkalmazott károkozásáért való felelőssége ugyanis akkor is fennáll, ha az alkalmazott a munkaköri feladatába nem tartozó, vagy a munkáltató által kifejezetten tiltott tevékenységgel okoz kárt. A Ptk.348.§-a szerinti a munkáltatót terhelő kártérítési felelősség akkor állapítható meg, ha a károkozó magatartás kifejtéséhez a munkaviszony fennállta teremt lehetőséget (BDT.2011.2575., BDT.2008.1745.).

Alapítván hivatkoztak a felperesek fellebbezésükben arra is, hogy az I.r. alperest önálló kártérítési felelősség terheli, figyelemmel arra, hogy az I és II.r. felperesek sérelmére személyiségi jogsértést követett el. A felperesek által hivatkozott BDT.2008. 1738.számú döntés éppen azt rögzíti, hogy személyiségi jogsértés esetén az objektív szankciókkal a jogsértés megvalósítója, míg a szubjektív szankcióval - vagyis a kártérítéssel - a munkáltató felel. A BDT.2001.358.számú eseti döntés a felperesek által előterjesztett

kereseti kérelemmel ellentétben nem tartja lehetségesnek azt, hogy személyiségi jogsértésre hivatkozva a károsult a munkavállaló és a munkáltató egyetemleges kötelezését kérje.

Az ítéletábra szükségesnek tartja kiemelni, hogy a Ptk.348.§./1/ bekezdése nem „felosztja” a kártérítési felelősséget, hanem azt a munkáltatóra telepíti.

Mindezekre figyelemmel azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az I.r. alperest a munkaviszonyával összefüggésben okozott kárért felelősség a károsultak irányában nem terheli.

Következetes az ítélkezési gyakorlat a vonatkozásban, hogy az üzembentartói minőség ismérvei között nincs feltétlenül ügydöntő jelentősége annak, hogy a veszélyes üzem kinek az érdekében működik. (BH.1988.273., Legfelsőbb Bíróság Pfv.V.22.412/2006/6.) Az üzembentartói felelősség akkor állapítható meg, ha a megrendelőnek konkrét értesítési, ellenőrzési kötelezettsége áll fenn a veszélyes üzem működtetésével kapcsolatban. (BH.2007/301., 1991.314.). Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli sétarepülés nem minősült az 1995.évi XCVII.tv.33.§./1/ bekezdése szerinti nyilvános repülő rendezvénynek, így ezzel kapcsolatban külön bejelentési, engedélykérési kötelezettség a III.r. alperest nem terhelte. Ebből következően a III. r. alperes nem minősült a balesetben részes helikopter üzembentartójának.

A felperesek és a III.r. alperes között a falunap megszervezésével és annak a felperesek általi igénybevételeivel reálkontraktus - szerződéses jogviszony - jött létre. E jogviszonyon belül a III.r. alperes kártérítési felelőssége a Ptk.318.§./1/ bekezdése és Ptk.339.§-a alapján vizsgálható. Osztja az ítéletábra az elsőfokú bíróság álláspontját azt illetően, hogy a III.r. alperes vonatkozásában nem állapítható meg olyan jogszabálysértő mulasztás vagy olyan egyéb tevékenység, amely az általános kártérítési felelősségi szabályok szerint a III.r. alperes felelősségét tenné megállapíthatóvá.

A felperesek fellebbezésükben hivatkoztak az egyesülési - helyesen: gyülekezési - jogról szóló 1989.évi III.tv. 13.§-ában foglaltakra. E jogszabályhely szerint a rendezvény résztvevője által okozott kárért a károsult harmadik személlyel szemben a szervező a károkozóval együtt egyetemlegesen felelős. A szervező mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy a rendezvény szervezése és megtartása során úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. A gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. tv. idézett rendelkezése szerinti kárfelelősségi forma azonos a Ptk. 339.§ (1) bekezdésében írtakkal, így a fentiekben már kifejtettek szerint a III. r. alperes kártérítési felelőssége ezen az alapon sem áll fenn.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a bekövetkezett balesetért a veszélyes üzemű felelősség alapján a Ptk.345.§./1/ bekezdése szerint a II.r. alperes felel.

Kétségtelen, hogy az I-II.r. alperesek fellebbezésében is hivatkozott lajstrom adatok szerint a helikopter tulajdonosa és üzembentartója az ... **ország**-i gazdasági társaság volt.

Ugyanakkor a 17/F/3.alatt csatolt megbízási szerződés folytán létrejött tényleges helyzet jogi megítélését - amint arra az elsőfokú bíróság is rámutatott - nem befolyásolja, hogy a

megállapodásban az üzemeltetés szó nem került aláhúzásra. Az elsőfokú bíróság által is meghivatkozott, az I.r. alperes által a 2010.június 24-i tárgyaláson tett nyilatkozat, valamint "A" és "B" tanúvallomásai alapján azt is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy ...ország légterén belül a légijármű használatára kizárólag a II.r. alperes munkavállalójának, az I.r. alperesnek a felügyelete mellett került sor.

A II.r. alperes fellebbezésében meghivatkozott BH.1992.242.számú eseti döntés szerint a gépkocsi vezetésének más személy részére történő átengedése nem jelenti egyben az üzembentartói minőség átszállását is. A veszélyes üzem üzembentartói minőségénél annak van döntő jelentősége, hogy a használata eseti jelleggel, vagy rendszeresen, ismétlődően kerül-e sor. A perbeni esetben az I.r. alperes nyilatkozata és a már hivatkozott tanúvallomások alapján a megyei bíróság helytállóan állapította meg, hogy nem a légijármű vezetésének időleges átengedéséről volt szó, hanem arról, hogy a helikopter használata fölött széles körben lényegében a II.r. alperes diszponált. Erre tekintettel pedig helytállóan utalt a megyei bíróság arra, hogy a II.r. alperes tekintendő üzemben tartónak (BH.1988.273.). A II.r. alperes ugyanis éppen azzal vált üzemben tartóvá, hogy a helikoptert nem esetenként, hanem rendszeresen visszatérően, alkalmazottja útján maga is használta, vezette.

A baleset bekövetkeztével kapcsolatban a Ptk.345.§./2/ bekezdése szerinti, a felpereseknek felróható magatartására vonatkozó előadást a II. r. alperes nem tett, így kármegosztásnak ezen az alapon nincs helye.

Alapítván hivatkozott a II.r. alperes fellebbezésében a Pk.36.számú állásfoglalásban írtakra. Az elsőfokú rész- és közbenső ítélet szerint ugyanis a II.r. alperes a balesettel bekövetkezett kárért felel. Ha - amint arra a II.r. alperes utalt - a II.r. felperes jelenlegi állapota nem kizárólag a balesetre, hanem a hiányos orvosi ellátásra is visszavezethető, úgy az azt jelenti, hogy a felperes jelenlegi állapota rész oki összefüggésben áll a balesettel. Ez azonban nem eredményezi azt, hogy a kizárólag a balesettel okozati összefüggésben álló hátrányos következményeként ne a II.r. alperes felelne. Ebből következően helytállóan utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy "C" tanúkenti kihallgatásának nem a II.r. alperes kárfelelőssége megállapíthatósága szempontjából, hanem a felperesi kereset összecszerűségének vizsgálata során van jelentősége.

Tekintettel arra, hogy a fentiekben kifejtettek szerint a II.r. alperes felelőssége a balesetért a Ptk.345.§./1/ bekezdése alapján áll fenn, az ítéltábla mellőzte az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából azt a megállapítást, mely szerint veszélyes üzemi felelősség hiányában az a Ptk.339.§-a alapján is megállapítható. Az e körben a megyei bíróság által egyébként helyesen meghivatkozott szabályszegéseknek annyiban van jelentősége, hogy ezek azt támasztják alá, a felpereseket ért kár nem a fokozott veszéllyel járó tevékenységi körön kívül eső okra vezethető vissza.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság rész- és közbenső ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A Pp.239.§-a és 78.§./1/ bekezdése alapján az I. és II.r. felperesek kötelesek megfizetni a másodfokú eljárásban teljes mértékben pernyertes I. és II.r. alperesek másodfokú perkiöltségét. Az ügyvédi munkadíj összegéről az ítéltábla a kifejtett ügyvédi tevékenység

mérlegelésével a 32/2003/VIII.22./IM. rendelet 3.§./1/ /2/ /5/ és /6/ bekezdése alapján határozott.

Győr, 2012.évi október hó 11. napján

Dr.Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr.Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária sk.
bíró